

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 6775 van 7 april 2011
in de zaak A. 199.559/XIV-32.946**

In zake :

1. XXXXX
2. XXXXX
3. XXXXX
4. XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Vancraeynest
kantoor houdend te 5530 Yvoir
Avenue de Fidevove 9
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 17 maart 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 55.762 van 9 februari 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 28 maart 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Wat de ontvankelijkheid van het cassatieberoep in hoofde van de derde verzoeker betreft, dient te worden opgemerkt dat het om een cassatieberoep bij de Raad van State in te stellen niet voldoende is dat de verzoeker van een belang laat blijken maar hij moet ook partij geweest zijn bij de door het cassatieberoep bestreden beslissing. In casu was de derde verzoeker geen partij in het geding voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zodat het cassatieberoep in zijnen hoofde niet-ontvankelijk is.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen neemt waarop de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen niet van toepassing is. De verzoekers uiten in hun eerste middel in wezen kritiek op de motivering van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden of om de motivering van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te beoordelen. In punt 2.2.2 van het bestreden arrest antwoordt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bovendien op deze grief zodat voldaan is aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

De verzoekers gaan in het tweede middel voorbij aan de vaststellingen van het bestreden arrest dat zij niet aantonen hoe het feit dat de derde verzoeker niet werd verhoord, afbreuk vermag te doen aan de motivering van de beslissingen van de commissaris-generaal aangezien zij geen concrete argumenten aanbrengen waaruit blijkt dat, indien de derde verzoeker zijn versie van de feiten naar voren had gebracht, dit een ander licht zou werpen op de motieven van de beslissingen van de commissaris-generaal waaruit blijkt dat de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn. Ook in het huidige verzoekschrift tonen de verzoekers op geen enkele wijze aan hoe een gehoor van de derde verzoeker tot een andere beslissing zou kunnen leiden. Het tweede middel kan dan ook niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekende partijen wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 700 euro, elk voor één vierde.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zeven april tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Joris Casneuf.

Carlo Adams.